

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 28Cb/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119285622
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kublová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:6119285622.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Kublovou v právnej veci žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, 6 a 8, 816 43 Bratislava, IČO: 00 681 156, zastúpený: Martin Pavle s.r.o. so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 450 proti žalovanému: KOBRA S.B.S. spol. s r.o. so sídlom Gábrišova ulica 995/9, 951 15 Mojmírovce, IČO: 36 531 006, zastúpený: JUDr. Kamil Beresecký, advokát so sídlom Farská 33, 949 01 Nitra, o zaplatenie sumy 12.197,92 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 12.197,92 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne odo dňa 19.06.2015 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou na OS Banská Bystrica dňa 13.05.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazá žalovného na zaplatenie žalovanej sumy titulom nevrátenia finančných prostriedkov, ktoré mal povinnosť vrátiť v zmysle Zmluvy, nakoľko nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle Zmluvy o NFP vo výške 12.197,92 Eur. Žalobca ako poskytovateľ a žalovaný ako prijímateľ spolu uzatvorili dňa 22.06.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (NFP) č. Z2711023050101. Predmetom Zmluvy bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom: „Vyššia profesionalita pracovníkov KOBRA S.B.S. spol. s r.o. kód ITMS projektu: 27110230501, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy DOP - SIA - 2009/1.2.1/02. Žalobca ako poskytovateľ mal poskytnúť žalovanému ako prijímateľovi NFP v rozsahu 70 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu (bod 3.1. písm. c) Zmluvy). NFP sa poskytoval zo zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu. Žalovaný bol povinný zabezpečiť vlastné zdroje financovania vo výške 30 % z celkových oprávnených výdavkov a súčasne mal znášať na vlastné náklady aj všetky neoprávnené výdavky (bod 3.1. písm. d) Zmluvy). V zmysle bodu 5.1 Zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a refundácie (tento systém je upravený v čl. 16 bod 4.1 až 4.22 VZP). V rámci systému refundácie žalobca (poskytovateľ) poskytuje NFP na základe skutočne vynaložených výdavkov zo strany žalovaného (prijímateľa), tj. prijímateľ (žalovaný) vynaloží najprv vlastné prostriedky na realizáciu aktivít projektu, ktoré si následne nárokuje od žalobcu (poskytovateľa) na základe žiadosti o platbu (ŽoP) spolu s dokumentáciou, ktorá takéto využitie preukazuje. Poskytovateľ (žalobca) kontroluje ŽoP, o čom vyhotovuje záznamy z administratívnej kontroly (ZAK). Prijímateľ (žalovaný) musí prijaté NFP vynaložiť výlučne na úhradu oprávnených výdavkov v súlade so Zmluvou (bod 3.3. Zmluvy). Poskytovateľ (žalobca) kontroluje administratívnu kontrolou formálnu a vecnú správnosť ŽoP (čl. 16

bod 4.17 a 4.18 VZP). Žalobca posudzuje správnosť vynaloženia výdavkov uvedených v ŽoP, t.j. overuje oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa výdavkov projektu. Podmienky oprávnenosti výdavkov určuje najmä čl. 14 VZP, ale aj iné predpisy, ktorými je upravené nakladanie s NFP (viď napríklad bod 5.32. Zmluvy). Oprávnenosť výdavkov kontroluje poskytovateľ (žalobca) pri výkone svojich oprávnení aj v súlade s § 24b zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (Zákon o pomoci a podpore), čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006. Nárok prijímateľa (žalovaného) na príslušnú časť NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ (žalobca) rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (čl. 16 bod 4.15 VZP); obdobné oprávnenie žalobcu vyplýva aj zo zákona (§ 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore). Žalovaný požiadal prostredníctvom ŽoP č. 27110230501503 (ŽoP č. 503) o úhradu výdavkov, ktoré vynaložil na projekt a ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške 64.977,11 Eur. Žalobca túto ŽoP č. 503 skontroloval, pričom v ZAK k ŽoP č. 503 uznal ako oprávnený výdavok čiastku vo výške 56.617,67 Eur. V zmysle dohodnutého systému financovania mal 70% z toho zaplatiť (refundovať) žalobca žalovanému, t.j. čiastku vo výške 39.632,37 Eur (zdroj EÚ - 33.687,52 Eur a zdroj ŠR - 5.944,85 Eur) a 30% mali tvoriť vlastné zdroje žalovaného, t.j. čiastka vo výške 16.985,30 Eur. Žalobca dňa 24.02.2012 uhradil žalovanému čiastky vo výške 33.687,52 Eur a 5.944,85 Eur. V rámci spätného overovania výdavkov deklarovaných v ŽoP č. 503 bolo identifikované, že niektoré výdavky, pôvodne uznané v ZAK k ŽoP č. 503, nemali byť oprávnené. Z tohto dôvodu museli byť overovateľom, ktorý vykonal spätné overovanie krátené výdavky (výdavok č. 4, 5 a 8) a v nadväznosti na to aktualizovaný ZAK k ŽoP č. 503. Finančný dopad (krátenie výdavkov) bol v celkovej výške 17.425,60 Eur, t.j. o túto čiastku bol znížený oprávnený výdavok oproti ZAK k ŽoP č. 503 zo dňa 20.01.2012. Z toho 70 %-ná suma na vrátenie zo strany žalovaného je spolu vo výške 12.197,92 Eur. Opätovnou kontrolou ŽoP č. 503 žalobca zistil, že výdavky uhradené žalobcom žalovanému neboli oprávnené v plnej výške.

2. Finančné prostriedky vo výške 12.197,92 Eur bol žalovaný povinný vrátiť na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Nakoľko žalovaný dobrovoľne nevrátil časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4. VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť 12.197,92 Eur žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230501/Z02 zo dňa 15.04.2015, doručenou žalovanému dňa 29.04.2015 (ŽoV). Na základe ŽoV bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu (12.197,92 Eur) do 50 dní od jej doručenia (čl. 10 ods. 6. VZP), t.j. do 18.06.2015. Následne žalobca listom - výzva na zaplatenie zo dňa 08.10.2015, doručeným žalovanému dňa 16.10.2015 opätovne vyzval žalovaného na vrátenie peňažnej čiastky, avšak bezúspešne. Žalovaný dlh ani sčasti neuhradil. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s uhradením jeho dlhu si žalobca voči žalovanému uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 12.197,92 Eur od 19.06.2015 do zaplatenia v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. ako aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie platobným rozkazom zo dňa 28.05.2019, č.k. 4Up 570/2019, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor.

4. V odpore žalovaný potvrdil uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z 2711023050101, dňa 22.06.2010, predmetom ktorej bolo schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Na základe toho sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému nenávratný finančný príspevok vo výške 271.390 Eur, čo predstavovalo 70% z celkových oprávnených výdavkov a žalovaný mal zabezpečiť vlastné zdroje financovania projektu vo výške 30% z celkových oprávnených nákladov. Následne bola žalovanému poukázaná časť nenávratného príspevku v sume 238.755,08 Eur. V uvedenom projekte podľa žalobcu bola zistená nezrovnalosť v sume 17.425,60 Eur, z čoho suma na vrátenie predstavovala 12.197,92 Eur. Žalobca v žalobe neuviedol právny dôvod na vrátenie žalovanej sumy. Bol toho názoru, že obstarávanie, ktorého dôsledkom bolo plnenie žalobcu v prospech žalovaného bolo vykonané v súlade so zákonom č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní. Na podklade skutkových okolností týkajúcich sa zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným boli žalovanému vyplatené aj ďalšie finančné prostriedky. Vrátenie týchto sa žalobca taktiež domáhal. V tomto smere požiadal žalovaný Ministerstvo financií Slovenskej republiky, sekciu auditu a kontroly Bratislava o stanovisko. Z obsahu tohto stanoviska vyplývalo, že auditorská skupina /MF SR/ odporúčala auditovanej osobe / Sociálna implementačná agentúra Bratislava / neuplatňovať limity oprávnenosti výdavkov stanovené aktualizáciami č. 8, 9, 10 Usmernenia riadiaceho orgánu č. N3/2007 / metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 / na výdavky uplatňované na základe

zmlúv o poskytnutí NFP, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť pred dňom nadobudnutia platnosti a účinnosti jednotlivých aktualizácií. Znamenalo to, že právny nárok žalobcu nebol daný. Faktúra ohľadne uplatňovaného nároku nebola žalovanému doručená a neevidoval ju v účtovníctve, nakoľko tento nárok neuznával. Žalovaný v odpore vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku vrátane príslušenstva a mal za to, že premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu začala plynúť odo dňa skončenia administratívnej kontroly dňa 20.01.2012. V rámci uvedenej kontroly mal žalobca možnosť zistiť prípadné porušenia povinností zo strany žalovaného, ktoré by odôvodňovali súdne uplatnenie nároku na prípadné vrátenie poskytnutého NFP. Žalovaný ďalej namietal, že by sa Systém riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu 2007 - 2013 vzťahoval na žalovaného a bol pre žalovaného záväzný, a to z dôvodu, že osobná pôsobnosť uvedeného dokumentu sa vzťahovala na subjekty zapojené do riadenia implementácie projektov, pričom žalovaný ako prijímateľ do skupiny týchto projektov nepatrí. Žalovaný zastával názor, že žalobca nebol oprávnený vykonať opätovnú kontrolu tých istých podkladov, t. j. ŽoP č. 503. Opätovná kontrola bola zo strany žalobcu vykonaná na základe záverov auditu EK. Auditovaným subjektom pritom nebol žalovaný, ale žalobca. Žalovaný namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že Pohľadávky uplatnené v tomto konaní boli pohľadávkami vyplývajúcimi z poskytnutého nenávratného finančného príspevku. Ako vyplýva z ustanovení zákona č. 374/2014 Z. z., je žalobca správcom pohľadávky štátu, pričom je oprávnený konať iba v mene štátu. Zo žaloby nevyplývalo, že by žalobca konal v mene štátu, t. j. Slovenskej republiky, ale jednoznačne vyplývalo, že konal vo vlastnom mene a na svoj účet. Žalovaný mal za to, že žalobca ako rozpočtová organizácia štátu a štát ako taký, sú odlišné právne subjekty. Uvedené potvrdzuje aj ustálená judikatúra (napr. rozsudok NS SR č. 2Cdo 11/2005). Keďže z dôvodu právnej úpravy obsiahnutej v kogentnom právnom predpise (zákon o pohľadávkach štátu) je nositeľom nároku štát, nemôže byť nositeľom tohto práva žalobca, teda nemôže byť aktívne legitimovaný v tomto konaní žalobca. Poukázal na § 1 ods. 4 písm. a), § 2 písm. a) § 3 ods. 2 zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu (v znení účinnom k 13.5.2019, t. j. podaniu žaloby na súd), na § 28b ods. 1 písm. a) zákona č. 528/2008 Z. z. (v znení účinnom k 13.05.2019). Žalovaný ďalej poukázal na to, že dôvodom pre neuznanie uplatnených výdavkov mal byť pokyn GRS 2/2010 (Záznam z administratívnej kontroly zo dňa 21.11.2014). Takýto podklad nemal nikdy k dispozícii a na takýto dokument neodkazovala ani Zmluva o NFP. Pokiaľ žalobca v ZAK zo dňa 21.11.2014 uviedol usmernenie N3/2007, žalovaný mal za to, že uvedené usmernenie bolo uplatnené retroaktívne a bolo vypracované až po tom, ako sa žalovaný zaviazal uhradiť výdavky, ktoré boli predmetom projektu. Navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že jeho nárok vznikol z dôvodu nevrátenia finančných prostriedkov žalovaným v zmysle Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku uzatvorenej dňa 22.06.2010. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o NFP v zmysle ustanovenia článku 6 bod 6.3. Zmluvy o NFP boli aj Všeobecné zmluvné podmienky (VZP), bližšie upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán, t. j. žalobcu a žalovaného. Prijatú čiastku mal žalovaný použiť na realizáciu aktivít projektu a následne túto zúčtovať, t. j. preukázať najmä oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokováných výdavkov. Nárok žalovaného na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu, v akom žalobca rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (článok 16 bod 4.15 VZP). Žalobca neuznal oprávnenosť výdavkov projektu v žalovanej výške, a preto je žalovaný povinný tieto vrátiť žalobcovi. Žalovaný musel preukázať, že žalovaná čiastka bola oprávneným výdavkom a spĺňala všetky náležitosti oprávnenosti výdavkov v zmysle Zmluvy o NFP (žalovaný má dôkazné bremeno). S poukazom na zmluvu, na Obchodný zákonník, na § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, na § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, bolo zrejmé, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je čisto súkromnoprávnym vzťahom, nevzťahuje sa naň výlučne Obchodný zákonník, ale aj predpisy verejného práva. Podľa bodu 3.1 písm. c) Zmluvy o NFP - poskytovateľ (žalobca) poskytne prijímateľovi (žalovanému) nenávratný finančný príspevok do výšky (nie vo výške!) 271.390,- Eur, čo predstavuje 70 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít Projektu uvedených v bode 3.1. písm. b) článku 3. Zmluvy o NFP. To znamená, že uvedená čiastka je maximálna možná výška NFP, avšak nie je to suma, ktorá musí byť prijímateľovi (žalovanému) zaplatená, resp. na ktorú vznikne prijímateľovi nárok. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemôže a ani nemohol automaticky očakávať preplatenie celého nenávratného finančného príspevku. Ceny uvedené v rozpočte boli uvedené ako strop, ktoré nemožno prekročiť, ale očakáva sa ich zníženie (vzhľadom na to, že výdavky majú zodpovedať cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku ako je uvedené nižšie). Žalobca v rámci administratívnej kontroly žiadosti o platbu vykonával kontrolu vecnej správnosti žiadosti o platbu, pričom bol povinný overovať reálnosť, oprávnenosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokováných

výdavkov (článok 16 bod 4.18 VZP). Podmienky oprávnenosti výdavkov sú určené najmä: v článku 14 bod 1 písm. a) až j) VZP, v Príručke pre prijímateľa (kód výzvy DOP - SIA - 2009/1.2.1/02) záväznej pre žalovaného v zmysle úvodnej časti VZP; v Usmernení RO č. N3/2007 (Metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013) v zmysle neskorších aktualizácií (ďalej len „Usmernenie N3/2007“) - záväzné podľa bodu 5.32 Zmluvy o NFP. Schválením výdavku v rozpočte projektu nevznikol prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií, ktoré treba vykladať ako aktualizáciu platnú a účinnú v čase, keď jednotlivé výdavky vznikli. Dodatok č. 4 k Zmluve o NFP bol podpísaný dňa 21.12.2011, z čoho vyplýva, že žalovaný bol minimálne viazaný aktualizáciou Č. 10 Usmernenia N3/2007 zo dňa 06.09.2011. Žalovaný bol viazaný aj neskoršími aktualizáciami Usmernenia N3/2007 nielen tou, ktorá bola platná v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP, resp. dodatkov. Limity uplatnené vo výdavkoch č. 4, 5 a 8 žiadosti o platbu č. 27110230501503 podľa prílohy č. 2 Usmernenia N3/2007, boli uvedené v aktualizácii č. 6 zo dňa 14.06.2010, pritom Zmluva o NFP bola podpísaná dňa 22.06.2010. Z uvedeného vyplýva, že v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP žalovaný vedel o týchto limitoch a týmito sa uzatvorením Zmluvy o NFP aj zaviazal riadiť. Predmetné výdavky žalovaného neboli oprávnené najmä z dôvodu, že boli vynaložené neehospodárne a nezodpovedali cenám bežným na trhu v čase a v mieste ich vzniku. Žalobca v rámci kontroly vecnej správnosti overuje okrem iného podmienku hospodárnosti výdavku, a či ceny výdavkov zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku (ako je uvedené vyššie). Požadované výdavky žalovaného boli značne nadhodnotené (priemerné ceny sú oveľa nižšie). Mal za to, že ak by žalovaný mal uhrádzať tieto ceny výlučne sám, tak by ich neakceptoval.

6. Zákonná povinnosť kontrolovať hospodárnosť výdavkov vyplýva žalobcovi aj priamo zo zákona. V zmysle § 24b ods. 2 písm. c) zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov - kontrolou projektu riadiaci orgán (t. j. žalobca) overuje hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory. Žalobca bol oprávnený vykonávať opätovné kontroly. V bode 46. časti 4.2.3 Systému riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013. Záväznosť Systému riadenia pre žalovaného ako prijímateľa bola uvedená v bode 3.6. Zmluvy o NFP a v úvodných ustanoveniach VZP k Zmluve o NFP. Žalobca poukázal na rozhodovaciu prax krajských súdov v obdobných veciach: Rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.10.2018, č. k. 1Cob/7/2018-704; zo dňa 22.11.2018, č. k. 1Cob/111/2017- 822, zo dňa 26.09.2018, č. k. 7Co/90/2016-670; zo dňa 18.06.2019, č. k. 2Cob/133/2018- 770; Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 14Cob/86/2018. K námietke premlčania uviedol, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo. Žalobca stanovil žalovanému povinnosť vrátiť 12.197,92 Eur žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230501/Z02 zo dňa 15.04.2015, doručenou žalovanému dňa 29.04.2015 (ŽoV). Na základe ŽoV bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu (12.197,92 Eur) do 50 dní od jej doručenia (čl. 10 ods. 6. VZP), t.j. do 18.06.2015. Splatnosť vrátenia dlžnej čiastky je viazaná na ŽoV. K námietke aktívnej legitímácie uviedol, že Zmluvu o NFP uzatvoril žalobca a nie Slovenská republika. Pri špecifikácii poskytovateľa (žalobcu) ako zmluvnej strany v Zmluve o NFP nie je uvedené Slovenská republika, v mene ktorej koná žalobca, ale iba žalobca. Jedná sa teda o pohľadávku zo záväzkového vzťahu, do ktorého žalobca vstúpil vo vlastnom mene. Oprávneným na podanie žaloby bol žalobca. Žalobca ako zmluvná strana by mal mať možnosť uplatniť si vo vlastnom mene nároky zo Zmluvy o NFP. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Cob/153/2013 zo dňa 07.12.2016 a na konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I, sp.zn. 20C/259/2015. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu, v zmysle ktorého je správou pohľadávky Štátu na účely tohto zákona je súhrn oprávnení a povinností, na ktorých základe je správca oprávnený s pohľadávkou štátu nakladať, uplatňovať a vymáhať ju v mene štátu. Z uvedeného vyplýva oprávnenie a nie povinnosť pri uplatňovaní a vymáhaní pohľadávok štátu konať v mene štátu. Žalobca bol toho názoru, že Zmluvu o NFP uzatvoril vo vlastnom mene, a teda bol oprávnený uplatňovať pohľadávku vo vlastnom mene. Iným výkladom by bol absurdný záver, a to že zmluvná strana by si nemohla uplatňovať nároky zo zmluvy. Ďalej poukázal na ustanovenie § 24 ods. 1, § 28 ods. 2 písm. a), § 28 ods. 8 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva; na Rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 10Co/186/2012; na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.04.2015, č. k. II. ÚS 219/2015-20, v ktorom ÚS uviedol, že: „Ústavný súd považuje pre záver o ústavnej konformnosti napadnutého rozsudku najvyššieho súdu podstatné posúdenie ústavnej akceptovateľnosti právneho názoru, podľa ktorého vzťah z titulu pridelenia nenávratného finančného príspevku je vzťahom verejnoprávnym len do momentu uzavretia zmluvy

o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, pričom okamihom uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku nadobúda vzťah medzi jej účastníkmi súkromnoprávny charakter.“

7. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobca bol povinný preukázať, že výdavky uplatnené v ŽoP č. 503 neboli oprávnené, a že nespĺňali náležitosti oprávnenosti výdavkov. Nesúhlasil s tým, že by vzťah spravujúci sa Obchodným zákonníkom, mohol byť súčasne súkromnoprávny a súčasne vykazovať verejnoprávne prvky. Zmluvný vzťah založený Zmluvou o NFP je výlučne súkromnoprávnym vzťahom. K ustanoveniu § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z., uviedol, že toto ustanovenie žiadnym spôsobom neodôvodňuje záver, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o NFP má vykazovať aj verejnoprávny prvky. Toto ustanovenie iba konštatuje, že prostriedky z výdavkov štátneho rozpočtu sa poskytnú na základe zmluvy. Žalovaný mal za to, že právne vzťahy sú buď verejnoprávne alebo súkromnoprávne. Ani právna teória ani prax nepozná tzv. zmiešané vzťahy. Základnou zásadou súkromného práva je zásada rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov. Ten istý subjekt nemôže byť súčasne rovným voči druhej zmluvnej strane a súčasne byť v subordinácii. Pokiaľ je Zmluva o NFP uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, tento vzťah môže byť iba čisto súkromnoprávnym, keďže v opačnom prípade by bola porušená základná zásada, ktorá definuje súkromnoprávne vzťahy. Poukázal na ustálenú prax dovolacieho súdu vyjadrenú napr. uznesení NS SR z 30. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 91/2009.

8. K usmerneniu č. N3/2007 uviedol, že predmetom žaloby boli výdavky, ktoré žalovaný uplatnil v ŽoP č. 503. Zo záznamu z administratívnej kontroly k tejto ŽoP č. 503 vyplývalo, že táto začala dňa 24.8.2011, t. j. ŽoP č. 503 bola predložená a výdavky vznikli ešte pred zverejnením aktualizácie č. 10, čo nastalo 09.09.2011. Aktualizácia č. 10 sa teda na ŽoP č. 503 nemohla vzťahovať. Pokiaľ žalobca poukazuje v súvislosti s výdavkami č. 4, 5, 8 na aktualizáciu č. 6 k usmerneniu č. N3/2007, tak žalovaný poukazuje na dodatok č. 4 k Zmluve o NFP. Žalovaný zdôraznil, že v zmysle dodatku č. 4 k Zmluve zo dňa 21.12.2011, t. j. po vydaní aktualizácie č. 10 a po zavedení limitov, žalobca opätovne potvrdil maximálnu výšku jednotlivých rozpočtových položiek vo výške, ktorú žalovaný v rámci svojich žiadostí o platbu neprekročil. Z usmernenia č. N3/2007 nie je možné vyvodiť, na základe akých informácií a akým spôsobom dospel žalobca k záveru, že práve ním stanovené limity jednotlivých výdavkov zodpovedajú cenám bežným v čase vzniku týchto výdavkov. Na vyvodenie záveru o nehospodárnosti výdavkov predložených žalovaným v rámci ŽoP č. 503 nestačí iba jednoduché poukázanie na usmernenie č. N3/2007 bez toho, aby bol súčasne preukázané, že limity uvedené v tomto usmernení zodpovedajú cenám bežným na trhu v danom čase a mieste vzniku výdavkov. Žalobca overoval princípy hospodárnosti a efektívnosti nielen v rámci kontroly verejného obstarávania, ale aj v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z. ale aj pred uzatvorením Zmluvy o NFP kontroloval, či navrhované výdavky v rámci projektu sú hospodárne, efektívne a účelné, pričom žalobca tieto výdavky schválil v navrhovanej výške, t. j. výdavky zachytené v rozpočte projektu a ktorý je súčasťou Zmluvy o NFP, sú výdavky, ktorých výšku posúdil žalobca ako hospodárnu a efektívnu, inak by ich neschválil. Pred samotným poskytnutím platby vykonáva žalobca okrem toho predbežnú finančnú kontrolu v zmysle zákona č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite, v rámci ktorej overuje hospodárnosť a efektívnosť a účinnosť finančnej operácie. Systém riadenia ŠF a KF 2007 - 2013 nie je pre žalobcu záväzný, poukazom na vecnú a osobnú pôsobnosť Systému uvedenú v časti I ods. 8. Žalovaný namietal, že by bod 46 časti 4.2.3. Systému riadenia ŠF a KF 2007 - 2013 umožňovalo opätovný výkon tej istej žiadosti o platbu, že by žalobca bol oprávnený vykonávať opätovnú kontrolu tej istej žiadosti o platbu. Žalovaný mal za to, že začiatok premĺčacej doby je potrebné počítať odo dňa ukončenia administratívnej kontroly, keďže v takom prípade nič nebránilo prípadnému súdnemu uplatneniu nároku. Pokiaľ žalobca odôvodňuje splatnosť jeho pohľadávky na vrátenie NFP čl. 10 ods. 6 VZP, tak žalovaný zastával názor, že uvedené ustanovenie neupravuje splatnosť súkromnoprávne pohľadávky. Pokiaľ by sa súd priklonil k argumentácii žalobcu, tak žalovaný namietal, že konanie žalobcu nemôže požívať právnu ochranu, keďže je v rozpore s dobrými mravmi aj obchodnými zvyklosťami. Žalobca by v takom prípade mohol svojoľne predlžovať začiatok plynutia premĺčacej doby, ktorej plynutie by bolo podmienené len jeho rozhodnutím, kedy doručí protistrane ŽoV, čím by žalobca zaťažoval právny vzťah neprimeranou a neodôvodnenou právnou neistotou. V konaní zatiaľ neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali doručenie ŽoV takmer po 2 rokoch od skončenia príslušnej kontroly. K aktívnej legitímácii žalobcu trval na dôvodoch uvedených v odpore.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobou zo dňa 13.05.2019, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, Zmluvou o poskytnutí nenávratného fin. prostriedku zo

dňa 22.06.2010, prílohou č. 1 - VZP, Žiadosťou o platbu z 17.01.2012, Záznamom z administratívnej kontroly zo dňa 20.01.2012, prílohou č. 1 k záznamu, dokladom o poskytnutí platby z 22.02.2012, záznamom z administratívnej kontroly zo dňa 21.11.2014, prílohou č. 1 k záznamu, žiadosťou o vrátenie fin. prostriedkov z 15.04.2015, výzvou na zaplatenie zo dňa 08.10.2015, odporom žalovaného, žiadosťou o vykonanie následnej fin. kontroly zo dňa 28.03.2013, vyjadrením žalobcu z 09.10.2019, Usmernením riadiaceho orgánu č. N3/2007, Aktualizáciou č.6, systémom riadenia štrukturálnych fondov a kohézneho fondu na programové riadenie za obdobie 2007-2013, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.11.2019, vyjadrením žalobcu zo dňa 20.12.2019, rozsudkom OS Žilina zo dňa 27.07.2017 č.k. 19Cb 518/2015-1299, rozsudkom KS Žilina zo dňa 07.02.2019, č.k. 14Cob 86/2018, Rozhodnutím KS BA č.k. 2Cob 133/2018-770 zo dňa 18.06.2019, 10Co/81/2018-444 z 25. júla 2017, rozsudkom NS Slovenskej republiky zo dňa 9. októbra 2013 sp. zn. 1MCdo 11/2012 a zistil nasledovný skutkový a právny stav vecí:

10. Právny zástupca žalobcu trval v celom rozsahu na dôvodoch uvedených v žalobe zo dňa 13.05.2019 a písomných vyjadreniach zo dňa 09.10.2019 a 20.12.2019 a navrhol súdu, aby jej vyhovel v celom rozsahu.

11. Právny zástupca žalovaného trval na dôvodoch uvedených v odpore zo dňa 28.05.2019, ako aj vo vyjadrení zo dňa 26.11.2019. Uviedol, že premlčacia lehota začala plynúť dňom 20.01.2012, ktorým dňom bola vykonaná kontrola zo strany žalobcu. K aktívnej legitímácii žalobcu v tomto konaní poukázal na Zákon o pohľadávkach štátu v zmysle, ktorého od 01.01.2015 je zrejmé, kto je nositeľom pohľadávky štátu a že žalobca je len správcom pohľadávky štátu. S poukazom na zákon č. 528/2008 Z.z. tvrdil, že opätovne nemohla byť u žalovaného vykonaná kontrola výdavkov, pre rozpor so základnými princípmi verejného práva. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal akým spôsobom dospel k záveru, že sumy výdavkov neboli hospodárne vynaložené žalovaným. Poukázal na dodatok č. 4 zmluvy, ktorým žalobca opätovne potvrdil výšku výdavkov, ktoré boli uvedené v pôvodnej zmluve. K začiatku plynutia premlčacej doby uviedol, že akceptovanie názoru žalobcu je v rozpore s princípom právnej istoty a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. K zmluvnému vzťahu a nároku žalobcu na vrátenie žalovanej sumy uviedol súd nasledovné:

13. Nebolo sporné, že strany sporu uzatvorili medzi sebou dňa 22.06.2010 nepomenovanú zmluvu v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na náklade ktorej bol žalovanému poskytnutý NFP na realizáciu aktivít projektu, ktorý bol predmetom schválenia žiadosti o NFP, pričom Projekt žalobcu bol spolufinancovaný Európskym sociálnym fondom. Vzhľadom k tomu, že právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným sa riadili nielen Obchodným zákonníkom, ale aj zákonom č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a zákonom č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, a v danom prípade išlo o poskytovanie verejných finančných prostriedkov, pričom poskytovateľovi vznikla povinnosť kontroly efektívnosti a účelnosti použitia pomoci a podpory podľa Nariadenia rady (ES) č. 1083/2006 a Nariadenia Komisie (ES) Č. 1828/2006, a zároveň v zmysle zmluvy, ak by došlo k vyplateniu platby na základe nepravých alebo nesprávnych údajov, išlo by o porušenie finančnej disciplíny podľa zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách, dospel súd k záveru, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu mal zmiešaný charakter, teda súkromnoprávnu aj verejnoprávnu povahu, v ktorom sa uplatňoval princíp subordinácie, čomu zodpovedalo aj právo poskytovateľa NFP rozhodovať o jeho oprávnenosti alebo neoprávnenosti, ako to vyplývalo aj zo Všeobecných zmluvných podmienok (VZP) , ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy.

14. V prípade nepomenovanej zmluvy platí, že obsah vzniknutého právneho vzťahu sa riadi zmluvou a jednak ustanoveniami Obchodného zákonníka ako lex specialis. V danom prípade aj predpismi verejného práva, ktoré upravujú režim nakladania so štátnymi finančnými prostriedkami. Existencia verejnoprávných prvkov vyplýva už zo samotného textu zmluvy. Súčasne v bode 2.3. Zmluvy sa poskytovateľ zaväzuje, že na základe zmluvy poskytne NFP prijímateľovi v súlade so všetkými dokumentmi, na ktoré zmluva odkazuje a s platnými a účinnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky i právnymi aktmi Európskeho spoločenstva.

15. Z uvedeného teda vyplýva, že i napriek tomu, že sa jedná o záväzkový vzťah uzatvorený podľa Obchodného zákonníka a teda ide o právny vzťah súkromnoprávny, postavenie účastníkov Zmluvy nie je rovnocenné, nakoľko pri uzatváraní zmluvy prijímateľ NFP nemá možnosť meniť náležitosti zmluvy a jej podmienky, nakoľko ich obsah je determinovaný normami a na nich nadväzujúcimi vnútroštátnymi

predpismi o poskytovaní príspevkov z fondov a štátnych prostriedkov. Celá zmluvná voľnosť prijímateľa príspevku spočíva len v možnosti tieto podmienky akceptovať alebo uzatvorenie zmluvy odmietnuť. Je tomu tak preto, lebo predmetom zmluvy je poskytnutie verejných prostriedkov na vopred stanovený účel, bez adekvátnej protihodnoty od prijímateľa, takže je logické že nakladanie s verejnými finančnými prostriedkami podlieha kontrolnému mechanizmu štátnych orgánov.

16. Žalobca sa v konaní domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy titulom nevrátenia finančných prostriedkov žalovaným žalobcovi, ktoré mal povinnosť vrátiť v zmysle Zmluvy, nakoľko nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle Zmluvy o NFP č. Z2711023050101 zo dňa 22.06.2010, vo výške 12.197,92 Eur. Predmetom Zmluvy bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom: Vyššia profesionalita pracovníkov KOBRA S.B.S. spol. s r.o. Žalovaný požiadal prostredníctvom ŽoP č. 27110230501503 o úhradu výdavkov, ktoré vynaložil na projekt a ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške 64.977,11 Eur. Žalobca túto ŽoP č. 503 skontroloval, pričom v ZAK k ŽoP č. 503 uznal ako oprávnený výdavok čiastku vo výške 56.617,67 Eur. V zmysle dohodnutého systému financovania mal 70% z toho zaplatiť (refundovať) žalobca žalovanému, t.j. čiastku vo výške 39.632,37 Eur (zdroj EÚ - 33.687,52 Eur a zdroj ŠR - 5.944,85 Eur) a 30 % mali tvoriť vlastné zdroje žalovaného, t.j. čiastka vo výške 16.985,30 Eur. Žalobca dňa 24.02.2012 uhradil žalovanému čiastky vo výške 33.687,52 Eur a 5.944,85 Eur. V rámci spätného overovania výdavkov deklarovaných v ŽoP č. 503 bolo identifikované, že niektoré výdavky, pôvodne uznané v ZAK k ŽoP č. 503, nemali byť oprávnené. Z tohto dôvodu museli byť krátené výdavky (výdavok č. 4, 5 a 8) a v nadväznosti na to aktualizovaný ZAK k ŽoP č. 503. Finančný dopad (krátenie výdavkov) bol v celkovej výške 17.425,60 Eur, t.j. o túto čiastku bol znížený oprávnený výdavok oproti ZAK k ŽoP č. 503 zo dňa 20.01.2012. Z toho 70 %-ná suma na vrátenie zo strany žalovaného je spolu vo výške 12.197,92 Eur. Nakoľko žalovaný dobrovoľne nevrátil časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4. VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť 12.197,92 Eur Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230501/Z02 zo dňa 15.04.2015, doručenou žalovanému dňa 29.04.2015. Žalovaný bol povinný vrátiť sumu 12.197,92 Eur do 50 dní od jej doručenia t.j. do 18.06.2015. Žalovaný dlh neuhradil a Žalobca si uplatňoval aj úrok z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 12.197,92 Eur od 19.06.2015 do zaplatenia, paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

17. V odpore žalovaný potvrdil uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z 2711023050101, dňa 22.6.2010, predmetom ktorej bolo schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na zaplatenie sumy 12.197,12 Eur, vrátane príslušenstva. Žalovaný mal za to, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa skončenia administratívnej kontroly dňa 20.1.2012. V rámci uvedenej kontroly mal žalobca možnosť zistiť prípadné porušenia povinností zo strany žalovaného, ktoré by odôvodňovali súdne uplatnenie nároku na prípadné vrátenie poskytnutého NFP. Žalovaný namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu z dôvodu, že Pohľadávky uplatnené v konaní boli pohľadávkami vyplývajúcimi z poskytnutého nenávratného finančného príspevku. V zmysle zákona č. 374/2014 Z. z., bol žalobca správcom pohľadávky štátu. Keďže z dôvodu právnej úpravy obsiahnutej v zákone o pohľadávkach štátu je nositeľom nároku štát, nemôže byť nositeľom tohto práva žalobca, teda nemôže byť aktívne legitimovaný. Poukázal na § 1 ods. 4 písm. a), § 2 písm. a), § 3 ods. 2 zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu (v znení účinnom k 13.5.2019, t. j. podaniu žaloby na súd), na § 28b ods. 1 písm. a) zákona č. 528/2008 Z. z. (v znení účinnom k 13.5.2019). Žalovaný namietal, aj že by sa Systém riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu 2007 - 2013 vzťahoval na žalovaného a bol pre žalovaného záväzný.

18. Súd v posudzovanom prípade skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu.

19. V zmysle rozhodnutia NS Slovenskej republiky zo dňa 9. októbra 2013 sp. zn. 1MCdo 11/2012 - vecnou legitimitáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitimitácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitimitácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Či je tu nedostatok

vecnej legitímácie, ukáže sa až v konaní samotnom. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

20. Zmluva o poskytnutí NFP zo dňa 22.06.2010 bola uzatvorená medzi poskytovateľom - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR ako riadiaci orgán pre OP ZaSI v zastúpení Sociálna implementačná agentúra ako sprostredkovateľský orgán pod Riadiacim orgánom pre OP ZaSI a prijímateľom KOBRA S. B.S. spol. s r.o. Mojmírovce 995, 951 15 Mojmírovce. Ako už bolo uvedené Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR ako zmluvná strana tohto vzťahu mala spôsobilosť na práva a povinnosti, je nositeľom práv a povinností podľa hmotného práva, a zmluvu uzatvorila ako právnická osoba so spôsobilosťou na práva a povinnosti.

21. Súd námietku žalovaného, ktorý tvrdil, že v zmysle Zákona o pohľadávkach štátu účinného odo dňa 01.01.2015 je žalobca len správcom pohľadávky štátu a nositeľom pohľadávky je štát a daný zákon sa vzťahuje aj na tento prípad, považoval za nedôvodnú s poukazom na zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu, ktorý sa na danú vec nevzťahuje. Súd dospel k záveru, že žalobca pri uzatvorení zmluvy nekonal ako správca, ale ako samostatný právny subjekt, ktorý konal vo vlastnom mene, a ktorý ako samostatný právny subjekt uzatvoril aj zmluvu o NFP. Nakoľko Zmluvu o NFP uzatvorilo ministerstvo a nie SR - štát, ide v danom prípade o vymáhanie pohľadávky zo záväzkového vzťahu uzatvoreného medzi žalobcom a žalovaným.

22. Z uvedeného vyvodil súd záver, že žalobca bol nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide, teda bol v konaní aktívne vecne legitímovaný (rozhodnutie NS Slovenskej republiky zo dňa 9. októbra 2013 sp. zn. 1MCdo 11/2012) a námietku žalovaného týkajúcej sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu považoval za nedôvodnú.

23. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovaného nároku žalovaným bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa s námietkou premlčania a ustáliť, či bola žaloba podaná na súd v zákonnej lehote.

24. Podstata premlčania spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť pred súdom námietku premlčania, a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Účelom inštitútu premlčania je zachovanie právnej istoty v právnych vzťahoch, ktorá by mohla byť narušená tým, že veriteľ s uplatnením svojho subjektívneho práva čaká príliš dlho.

25. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

26. Všeobecná dĺžka premlčacej doby v obchodno-právnych vzťahoch sú 4 roky. Premlčanie samo o sebe nespôsobuje zánik práva, ale bráni jeho vymáhateľnosti. Účinným vznesením námietky premlčania dochádza k zániku nároku a súd nemôže uplatnené právo v súdnom konaní priznať, čím sa právo stáva tzv. naturálnou obligáciou.

27. Súd pri rozhodovaní o vznesenej námietke premlčania vychádzal ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom a z ustanovenia § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

28. Ďalej vychádzal z ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné a § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať

určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

29. Pri posudzovaní, či nárok žalobcu bol premlčaný, vychádzal súd z citovaných ustanovení Obchodného zákonníka a zo Žiadosti na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 15.04.2015, doručenej žalovanému dňa 29.04.2015 a článku 10 bod 6. všeobecných zmluvných podmienok zmluvy, v zmysle ktorého bol prijímateľ povinný vrátiť NFP alebo jeho časť uvedený v ŽoV do 50 dní odo dňa doručenia ŽoV. Žalovaný prevzal žiadosť na vrátenie finančných prostriedkov dňa 29.04.2015. Finančné prostriedky vo výške 12.197,92 EUR mal vrátiť v zmysle uvedeného článku do 50 dní od doručenia t.j. do dňa 18.06.2015. Uvedený deň bol dobou splatnosti v zmysle § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uvedeným dňom začala žalobcovi plynúť 4 ročná všeobecná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 18.06.2019 (18.06.2015 + 4 roky). Žaloba bola na súd podaná dňa 13.05.2019, teda pred dňom 18.06.2019, a v 4 ročnej všeobecnej premlčacej lehote. Z uvedeného vyvodil súd záver, že žaloba bola podaná v premlčacej lehote, nárok žalobcu nebol premlčaný a súd nemohol prihliadnuť na žalovaným vznesenú námietku premlčania.

30. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

31. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. pomoc a podpora sa poskytuje prijímateľovi na základe zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>.

32. Podľa § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách, z výdavkov podľa § 8 ods. 3 sa poskytujú prostriedky prostredníctvom príslušného orgánu štátnej správy alebo, ak tak ustanoví osobitný zákon, prostredníctvom inej právnickej osoby podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách, na použitie účelovo určených prostriedkov Európskej únie zaradených do príjmov štátneho rozpočtu sa v štátnom rozpočte rozpočtujú príslušné výdavky. Súčasťou výdavkov príslušnej kapitoly sú aj prostriedky štátneho rozpočtu určené na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie.

34. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách, porušením finančnej disciplíny je

- a) poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom.
- b) poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov nad rámec oprávnenia, ktorým dôjde k vyššiemu čerpaniu verejných prostriedkov,
- c) neodvedenie prostriedkov subjektu verejnej správy v ustanovenej alebo určenej lehote a rozsahu,
- d) neodvedenie výnosu z verejných prostriedkov do rozpočtu subjektu verejnej správy podľa tohto alebo osobitného zákona, 42aa)
- e) prekročenie lehoty ustanovenej alebo určenej na použitie verejných prostriedkov,
- f) prekročenie rozsahu splnomocnenia na prevzatie záväzkov podľa § 19 ods. 5.
- g) umožnenie bezdôvodného obohatenia získaním finančného prospechu z verejných prostriedkov,
- h) konanie v rozpore s § 15 až 18,
- i) použitie verejných prostriedkov na financovanie, založenie alebo zriadenie právnickej osoby v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi,
- j) neehospodárne, neefektívne a neúčinné vynakladanie verejných prostriedkov,
- k) nedodržanie ustanoveného alebo určeného spôsobu nakladania s verejnými prostriedkami,
- l) úhrada preddavku z verejných prostriedkov v rozpore s týmto zákonom alebo v rozpore s podmienkami určenými pri poskytnutí verejných prostriedkov,
- m) porušenie pravidiel a podmienok pri poskytovaní prostriedkov z rozpočtu verejnej správy subjektom verejnej správy,
- n) porušenie pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté.

35. Podľa čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 Riadiaci orgán je zodpovedný za riadenie a vykonávanie operačného programu v súlade so zásadou riadneho finančného riadenia, a najmä za:

a) zabezpečenie, aby sa operácie vyberali na financovanie v súlade s kritériami vzťahujúcimi sa na operačný program a aby dodržiavali uplatniteľné predpisy Spoločenstva a vnútroštátne predpisy počas celého obdobia vykonávania;

b) overenie toho, že spolufinancované produkty sa dodajú a spolufinancované služby sa poskytnú, a za overenie, že výdavky na operácie vykázané prijímateľmi sa skutočne vynaložili a sú v súlade s predpismi Spoločenstva a vnútroštátnymi predpismi; preverovanie jednotlivých operácií na mieste sa môže vykonávať na vzorke v súlade s podrobnými predpismi, ktoré má Komisia prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 103 ods. 3.

36. Podľa čl. 13 bod 2 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006 z decembra 2006, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja Overovanie, ktoré má riadiaci orgán vykonávať podľa článku 60 písm. b) nariadenia (ES) č. 1083/2006, zahŕňa v prípade potreby administratívne, finančné, technické a fyzické hľadiská operácií. Overovaním sa zabezpečí to, aby vykázané výdavky boli reálne, aby sa výrobky alebo služby poskytovali v súlade so schvaľovacím rozhodnutím, aby žiadosti prijímateľa o úhradu boli správne a aby operácie a výdavky boli v súlade s pravidlami Spoločenstva a vnútroštátnymi pravidlami.

Zahŕňa postupy na zabránenie dvojitého financovania výdavkov z iných programov Spoločenstva alebo vnútroštátnych programov a v iných programových obdobiach.

Overovanie zahŕňa tieto postupy:

a) administratívne overovanie každej žiadosti prijímateľov o úhradu:

b) overovanie jednotlivých operácií na mieste.

37. Z preambuly VZP k Zmluve vyplýva, že vzájomné práva a povinnosti medzi Poskytovateľom/žalobcom a prijímateľom/žalovaným sa riadia Zmluvou, všetkými dokumentmi, na ktoré zmluva odkazuje a právnymi predpismi SR a ES. Práva a povinnosti zmluvných strán sa budú ďalej spravovať príslušnou Príručkou pre žiadateľa o nenávratný NFP, príručkou pre prijímateľa, príslušnou výzvou na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok, príslušnou schémou štátnej pomoci, systémom finančného riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013 a Systémom riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007-2013.

38. V zmysle čl. 14 bod. 1 písm. c), d) a j) VZP oprávnenými výdavkami sú všetky výdavky, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu aktivít projektu tak ako je uvedený v článku 2 zmluvy o poskytnutí NFP a ktoré spĺňajú podmienky oprávnenosti, výdavkov v zmysle príslušnej výzvy na predkladanie žiadostí o NFP, resp. iného dokumentu poskytovateľa, ktorým sa určujú podmienky oprávnenosti výdavkov a zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku, boli vynaložené v súlade so Zmluvou, právnymi predpismi SR a ES.

39. V zmysle čl. 5 ods. 5.1 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že vzhľadom na právnu formu prijímateľa sa použije z čl. 16 VZP k Zmluve výlučne odsek 8 a vzhľadom na určený systém financovania systém kombinácie zálohových platieb a refundácie sa z čl. 16 VZP k Zmluve použije výlučne odsek 4.

40. Podľa ustanovenia § 12 ods. 2 zákona č. 528/2006 Z. z. o pomoci a podpore na poskytnutie pomoci na podporu formou NFP, nie je automaticky daný právny nárok. Prijímateľovi vznikne právny nárok až overením výdavkov v prijímateľovej žiadosti o platbu a ich schválení za výdavky oprávnené v súlade s článkom 16 bod 4.15 VZP.

41. Súd mal za preukázané, že žalovaný žiadosťou o platbu zo dňa 17.01.2012 požiadal o poskytnutie NFP vo výške 64.977,11 EUR. K žiadosti pripojil prílohu č. 1 zoznam deklarovaných výdavkov, z ktorých si nárokoval sumu 64.977,11 EUR. Žalobca žiadosť skontroloval /záznam z administratívnej kontroly zo dňa 20.01.2012 o priebežnú platbu č. 27110230501503/ a uznal oprávnený výdavok vo výške 56.617,67 EUR. V zmysle dohodnutého financovania mal žalobca zaplatiť 70% žalovanému v rámci refundácie sumu 39.632,37 EUR (EÚ sumu 33.687,52 EUR a ŠR 5.944,85 EUR). Vlastné zdroje žalovaného mali

byť vo výške 16.985,30 EUR (30%). Žalobca ako poskytovateľ uhradil žalovanému v zmysle ZAK zo dňa 20.01.2012 sumu 33.687,52 EUR + 5.944,85 EUR, celkom sumu 39.632,37 EUR dňa 24.01.2020. Následne bola vykonaná kontrola žiadosti o platbu č. 27110230501503 v súlade so Systémom riadenia ŠF a KF na programové obdobie 2007 - 2013 verzia 4.9 a to konkrétne: kap. 4.2.3 Realizácia projektov, ods. 46: „Vykonanie administratívnej kontroly je možné vykonať v akejkoľvek fáze počas alebo po ukončení realizácie projektu, pričom predmetom kontroly môže byť aj overenie výkonu predchádzajúcich kontrol, ktoré riadiaci orgán vykonal u prijímateľa“; kapitola 4.2.3. Realizácia projektov, ods.37 „V prípade identifikovania pochybenia zo strany RO, je RO povinný sám vykonať nápravu. Nápravu identifikovaných nedostatkov je RO povinný vykonať v plnom rozsahu“.

42. Zo záznamu z administratívnej kontroly zo dňa 21.11.2014, aktualizácia č. 1 k žiadosti o platbu, prílohou ktorej bol záznam, súd zistil, že v rámci spätného overovania administratívnej kontroly ŽoP Č. 27110230501503, vykonaného Sociálnou implementačnou agentúrou ako sprostredkovateľským orgánom pod Riadiacim orgánom pre OPZaSI Špitálska 6, 813 65 Bratislava, bola vykonaná opätovná kontrola, ktorej výsledkom boli zistené nové nedostatky identifikované v rámci spätného overovania vykonaného na základe auditu EK A-Rep 2013-1710 vyplývajúce zo záznamu z administratívneho overovania výdavkov v ŽoP zo dňa 23.08.2013 a Kontrolného zoznamu pre vykonanie spätného overovania výdavkov v ŽoP - OP ZaSI zo dňa 23.08.2013. V uvedenom zázname boli na základe spätného overovania zistené neoprávnené výdavky a suma neoprávnených výdavkov pri opätovnej administratívnej kontrole bola zistená vo výške 17.425,60 EUR.

43. Žalovanému mu bola pôvodne priznaná suma odôvodnených výdavkov vo výške 56.617,67 EUR ako oprávnený nárok , pričom po opätovnej kontrole pôvodnej žiadosti bolo zistené, že žalovaný mal nárok ako prijímateľ na poskytnutie oprávneného výdavku vo výške 39.192,07 EUR. Výška neoprávneného nároku prijímateľa bola v sume 17.425,60 EUR (56.617,67 EUR mínus 39.192,07 EUR).

44. V zmysle dohodnutého financovania mal žalobca zaplatiť žalovanému v rámci refundácie 70% zo sumy 17.425,60 EUR, t.j. 12.197,92 EUR. Nakoľko mu bol pôvodne priznaný ako oprávnený výdavok suma 56.617,67 EUR, ktorá po opätovnej kontrole bola upravená na sumu 39.192,07 EUR, pričom žalovanému ako prijímateľovi NFP bola už suma vyplatená dňa 24.01.2012, domáhal sa žalobca vrátenia vyplateného výdavku ako neoprávneného vo výške 12.197,92 EUR, čo predstavovalo 70% zo sumy 17.425,60 EUR. Záznam zo ZAK zo dňa 21.11.2014 bol žalovanému doručený dňa 09.12.2014. Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 15.04.2015 bol žalovaný vyzvaný na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 12.197,92 EUR do 15.05.2015. Výzvu prevzal žalovaný dňa 29.04.2015. V termíne do 15.05.2015 žalovaný túto sumu nezaplatil. Výzvou zo dňa 08.10.2015 bol žalovaný opätovne vyzvaný na zaplatenie sumy 12.197,92 EUR, v zmysle čl. 10 všeobecných zmluvných podmienok zmluvy, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne 19.06.2015 do zaplatenia, nakoľko neuhradil žalovanú sumu do 18.06.2015. Výzva bola žalovanému doručená dňa 16.10.2015. Poukázal pritom na článok 5.1 Zmluvy a článok 16 ods. 7, bod 7.1 VZP. Žalovaný ani na základe tejto výzvy žalovanú sumu nezaplatil.

45. Súd mal v konaní preukázanú existenciu vzťahu založeného na inomínatnej zmluve, podriadenej režimu Obchodného zákonníka, na základe dohody zmluvných strán uvedenej v preambule Zmluvy, s nevyhnutným rešpektovaním verejného prvkú, vzhľadom charakteru žalovaného ako zmluvnej strany, ako aj predmetu plnenia v zmysle Zmluvy.

46. Predmetom a účelom zmluvy bolo úprava zmluvných podmienok, práv a povinností medzi poskytovateľom a Prijímateľom pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany Poskytovateľa prijímateľovi na realizáciu aktivít projektu, ktorý je predmetom Schválenej žiadosti o NFP: Názov projektu - Vyššia profesionalita pracovníkov KOBRA S.B.S. spol. s r.o. účelom tejto Zmluvy bolo spolufinancovanie schváleného projektu Prijímateľa, a to poskytnutím NFP. Poskytovateľ sa zaviazal, že na základe tejto Zmluvy poskytne NFP prijímateľovi, a to v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, so všetkými dokumentmi, na ktoré Zmluva odkazuje a s platnými a účinnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky a právnymi aktmi Európskych Spoločenstiev. Prijímateľ sa zaviazal prijať poskytnutý NFP a použiť ho v súlade s podmienkami stanovenými v tejto Zmluve a Projekt realizovať riadne a včas, avšak najneskôr v termíne ukončenia realizácie aktivít Projektu. NFP poskytnutý v zmysle tejto Zmluvy bol tvorený prostriedkami EÚ a Štátneho rozpočtu SR.

47. V článku 3. bod 3.1 Zmluvy sa Poskytovateľ a Prijímateľ si dohodli:

- celkové oprávnené výdavky na realizáciu aktivít projektu predstavujú sumu 387 700.00 EUR
- poskytovateľ poskytne prijímateľovi nenávratný finančný príspevok do výšky 271 390,00 EUR, čo predstavuje 70 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít Projektu uvedených v bode 3.1. písm. b) tohto článku Zmluvy
- prijímateľ zabezpečí vlastné zdroje financovania Projektu vo výške 30% (s z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu uvedených v bode 3.1. písm. b) tohto článku Zmluvy a zabezpečí ďalšie vlastné zdroje financovania Projektu na úhradu všetkých neoprávnených výdavkov Projektu, vrátane výdavkov neoprávnených na financovanie zo zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu na spolufinancovanie v dôsledku výpočtu finančnej medzery.

48. V článku 3. bod 3.6 Zmluvy sa Poskytovateľ a Prijímateľ sa dohodli:

prijímateľ berie na vedomie, že NFP a to aj každá jeho časť je finančným prostriedkom vyplateným zo štátneho rozpočtu SR. Na kontrolu a vládny audit použitia týchto finančných prostriedkov, ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie finančnej disciplíny sa vzťahuje režim upravený v právnych predpisoch ES a SR (najmä zákon č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov, zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov, zákon č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov, zákon č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite v znení neskorších predpisov). Prijímateľ súčasne berie na vedomie, že podpisom tejto Zmluvy je povinný dodržiavať Systém finančného riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013 v platnom znení a Systém riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013 v platnom znení.

49. V prípade refundácie ako aj vyúčtovania zálohových platieb platí, že nárok prijímateľa na vyplatenie alebo uznanie príslušnej platby vzniká len v rozsahu v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavku. To znamená, že poskytovateľ po obdržaní žiadosti o platbu s príslušnými podkladmi je oprávnený v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok preskúmať jej oprávnenosť v súlade s usmernením RO č. N3/2007 oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií a na základe preskúmania rozhodne v akom rozsahu výdavok uzná. Samotné schválenie žiadosti poskytnutie NFP a tým aj projektu tvoriaceho súčasť žiadosti ešte nezakladá nárok, nakoľko platné zmluvné podmienky nárok prijímateľa na úhradu výdavkov podmieňuje bez ďalšieho oprávnením poskytovateľa preskúmať a rozhodnúť v akom rozsahu platbu schváli. Jeho rozhodovacia činnosť je upravená legislatívou uvedenou vo výzve, v zmluve, vo VZP.

50. V článku 3. bod 3.7 Zmluvy sa Poskytovateľ a Prijímateľ sa dohodli:

prijímateľ berie na vedomie, že ustanovením ods. 3.1 tohto Článku nie je dotknuté právo poskytovateľa vykonať finančnú opravu v zmysle čl. 98 nariadenia Rady (ES) 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 a v zmysle § 27 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva. čl. 6 bod 6.3 Zmluvy.

51. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z 2711023050101 zo dňa 22.06.2010, ktorá bola uzatvorená nielen v zmysle Obchodného zákonníka, ale aj v zmysle zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, pričom v danom prípade išlo o poskytovanie verejných finančných prostriedkov, a poskytovateľovi vznikla povinnosť kontroly efektívnosti a účelnosti použitia pomoci a podpory podľa Nariadenia rady (ES) č. 1083/2006 a Nariadenia Komisie (ES) Č. 1828/2006, a zároveň v zmysle zmluvy, ak by došlo k vyplateniu platby na základe nepravých alebo nesprávnych údajov, išlo by o porušenie finančnej disciplíny podľa zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách, ako aj na všeobecné zmluvné podmienky, dospel k záveru, že postup žalobcu vykonaním opätovnej kontroly v rámci spätného overovania administratívnej kontroly ŽoP Č. 27110230501503, ZAK zo dňa 21.11.2014, bol v zmysle vyššie uvedených ustanovení článku 3. zmluvy o NFP. Súd považoval postup žalobcu za oprávnený a jeho nárok za preukázaný a dôvodný, čo malo za následok úspech žalobcu v spore tým, že súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

52. K retroaktívnemu uplatneniu aktualizácie Usmernenia RO č. N3/2007, ktorú namietal žalovaný, súd poukazuje na Zmluvu o NFP zo dňa 22.06.2010, článok 5, bod 5.3.2. ako aj a na rozsudok OS

Žilina zo dňa 27.07.2017 č.k. 19Cb 518/2015-1299, potvrdený rozsudkom KS Žilina zo dňa 07.02.2019, č.k. 14Cob 86/2018, v zmysle ktorého toto zmluvné dojednanie upravuje na základe zmluvnej vôle zmluvných strán základ k tomu, aby sa súčasťou obsahu zmluvy stali i aktualizácie označených dokumentov, teda i Usmernenia RO č. N3/2007. Pokiaľ sa mal naplňať účel zmluvy spočívajúci okrem iného v dodržiavaní požiadavky hospodárneho a efektívneho vynakladania prostriedkov príspevku, bolo žiaduce aby oprávnenosť výdavkov, na ktoré žalovaný prostriedky príspevku v tom čase použil, preukazoval žalovaný podľa aktuálnej zmluvnej úpravy reflektujúcej vývoj na trhu vrátane vývoja cien v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Aktualizáciou Usmernenia RO č. N3/2007 (oprávnenosťou a krátením výdavkov) sa vo svojom rozhodnutí zaoberal KS BA v rozsudku č.k. 2Cob 133/2018-770 zo dňa 18.06.2019, na ktorý súd tiež poukazuje a v zmysle ktorého podpisom zmluvy sa stalo predmetné usmernenie záväzná. Slovné spojenie v znení neskorších aktualizácií nie je možné zamieňať so slovným spojením v znení neskorších právnych predpisov, ktoré sa vzťahuje iba na právne predpisy a pri ktorých sa zároveň vylučuje retroaktivita. V tomto prípade však nešlo o právny predpis, ale o zmluvu, v ktorej bola stanovená ako jedna zo špecifických podmienok postupovať pri preukazovaní oprávnenosti výdavkov v zmysle Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií.

53. K záverom auditu, na ktoré poukazoval žalovaný v odpore, v rámci obrany z obsahu ktorého vyplývalo, že auditorská skupina MF SR odporúčala auditovanej osobe Sociálnej implementačnej agentúre Bratislava, neuplatňovať limity oprávnenosti výdavkov stanovené aktualizáciami č. 8, 9, 10 Usmernenia riadiaceho orgánu č. N3/2007 (metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013) na výdavky uplatňované na základe zmlúv o poskytnutí NFP, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť pred dňom nadobudnutia platnosti a účinnosti jednotlivých aktualizácií, súd uviedol, že uvedené stanovisko malo iba odporúčajúci charakter, pričom v danom konaní bola zaväzujúca Zmluva o NFP zo dňa 22.06.2010, ktorú zmluvné strany medzi sebou uzavreli.

54. Súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že tomuto konaniu prechádzalo množstvo súdnych konaní na rôznych súdoch SR, ktoré posudzovali zmluvné vzťahy zo zmlúv o NFP. V rámci rozhodovacej činnosti súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Cob/153/2013 zo dňa 07.12.2016, Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 20C/259/2015, Rozsudky KS v Bratislave zo dňa 25.10.2018, č. k. 1Cob/7/2018-704; zo dňa 22.11.2018, č. k. 1Cob/111/2017- 822, zo dňa 26.09.2018, č. k. 7Co/90/2016-670; zo dňa 18.06.2019, č. k. 2Cob/133/2018- 770; Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 14Cob/86/2018.

55. Podľa § 369 ods.1 Obchodného zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

56. Podľa § 369 ods. 2 prvá veta Obchodného zákonníka, úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku.

57. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. účinného do dňa 31.12.2014, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe ECB platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o 9 percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

58. Žalovaný sa dostal s plnením peňažného záväzku do omeškania dňa 19.06.2015. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9,05% ročne. Úrokové sadzby ECB boli v období odo dňa 10.09.2014 do 09.12.2015 vo výške 0,05%. Súd priznal žalobcovi úrok vo výške 9,05% ročne (0,05% + 9 percentuálnych bodov) z dlžnej sumy odo dňa 19.06.2015 do zaplatenia.

59. Žalobca mal v konaní plný úspech, z ktorého dôvodu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

60. Podľa § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40,- EUR jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

61. S poukazom na citované ustanovenie priznal súd žalobcovi aj paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,-EUR.

62. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. O výške trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súd prvej inštancie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia.